dandum cõplacita benignitate ꝓmittit. Vendite q̃ possidetis: et date elemosinã. Nolite iquit timere ne ꝓpter regnũ dei: militãtibus huius vite necessaria desint: quonetiã possessa ꝓpter elemosinã vendite. Quod tunc digne fit. quãdo quis semel ꝓ dño suis oibus spretis: nichilominus post hec labore manuũ vnde et victũ trãsigere ⁊ elemosinam dare queat: operat. Vnde gloriatur apostolus dicens. argẽtum et aurum aut vestem nullius cõcupiui. ipsi scitis: quñ ad ea que michi opus erãt ⁊ his qui mecum subministrauerunt manus iste omnia. Ostendi vobis quoniã sic laborantes oportet suscipere infirmos. Tu autem dñe.

Lectio octaua.

Hacite vobis sacculos qui non veterascũt: elemosi- esi. quod pecunia seruata deficiat: vel videlicet a fure thesauris erepta. vel in thesauris ipsa sua fragilitate fedata. data autem ꝓ christo perenne misericordie fructũ conferat in celis. seu certe ita intelligendum est: q̃ thesaurus boni operis si cõmodi terrenis occasione contatus: facile corrupt⁹ intereat. ac si sibi celesti intẽtione congeratur. nor exterius hominũ fauore: no inanis inde gloie vacat labe maculari. ffur eni deforis rapit: tinea scindit interi⁹ ffur abstulit diuitias eorũ: de quibus dñs ait: receperũt mercedẽ suã. ⁊ mea corrupte vestes cor quos psalmista redargues ait. qr̃ deus dissipat ossa hominũ sibi placentiũ. Ossa enim virtutum robur appellat. Lectio.ix. (1291. d. 1)

eni thesaurus vester

habere: vt hoc ipsum vero fine et recta intentione faciant. Aliter lumbos p̄cingimus: cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Lucernas autem ardentes in manib⁹ tenemus: cum per opera bona p̄ximis nostris lucis exēpla monstramus. Redemptori etenim nostro vnū sine altero nequaq̄ placere potest. Si aūt is qui bona agit/ adhuc luxurie inquinamenta non deserit. aut is qui castitate p̄eminet necdum se per bona opera exerret Sed si vtrūq; agit: restat vt quisquis ille est/ spe ad supernā patriam tendat. et nequaq̄ se a vitijs p̄sentis mundi huius honestate contineat: sed totam spem in redemptoris sui aduentus constituat

¶In octaua apostolorum petri et pauli. Lectio prima.

Nos ergo fratres ecclesiarum omnium reuerendissimos patres/ petrum dico et paulum pijssimis studijs honoremus: quibus christi p̄stante gratia. factus est de morte natalis quibus finis vite: viuendi initium dedit. Quibus vt ipse ait apostolus paulus. viuere christus erat: et mori lucrum. Erat vtiq; eis christus viuere: quia totum p̄ficiebat christi ecclesijs quod viuebant. Erat eis et mori lucrum: quorum corruptioni/ incorruptio succedebat. et damna p̄sentium temporum/ lucra perpetua sequebā

confessione susceptis fidelib⁹ gaudijs exultemus. quoniam qui de martyrū morte letatur: martyres non dubitat cum christo regnare post mortem. Tu autē dñe miserere nostri. Lectio. ij.

eatissimo etiam paulo domi-
us fidem nominis sui dum ip
m fidem persequeretur ele-
t. ⁊ dum velut acerrimus per
secutor christianam vastat eccle
siam. inimico adhuc eius in pe-
ctore. amicum sibi cor christus
inuenit. Cum igit omnes bea-
ti apostoli parem gratiã apud
dominũ sanctitatis obtineant:
nescio tamen quo pacto petrus
et paulus videntur pre ceteris
peculiari quadam in saluatore
fidei virtute pcellere. Nam pe-
tro sicut bono dispensatori cla-
uem regni celestis dedit: paulo
tanꝫ idoneo doctori. magiste-
rium ecclesiastice institutionis
inunxit scilicet vt quos ille eru
dierit ad salutem. ille suscipiat
ad quietem. et quoniam patefe-
cerit cordis doctrina verborum:
eorum animabus

preponatur
enim
equales
eos
simul
ciam
ne
hi
in loco
uere
misere
rent.
ma
re: vt
cõstr
rito.
tor
in

Octa. petri et Pauli.

HOrum itaq; carissimi per vniuersum mundum venerandā passio celebratur: horum concursu letissimo exoleit roma martyrum, et quorū dudum impia persecutā sanguinem: eorum nunc peculiari deuota patrocinio gloriat. Hi ergo sunt beatissimi petrus et paulus: qui sacramentum celestis regni vno spiritu predicantes, sub vnius pāsion. [illegible] doctrina sua pio sanguine et morte foelissima consecrarūt. Qui etiam tanq̄ ecclesiarum omniū principes facti. dispensatione celesti. romam petere nō timuerunt. quo omnis im[illegible]ia sub neronis labozabat ipe[illegible]o: qui primus nomini christiano atrocitatem persecutionis in[illegible]re exorsus est: quasi per neces sanctorum trans fretum donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascendit in montem solus orare. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi.

DUm sanctum euangelium legeretur: audiuimus naviculam periclitātem: christum periclitantibus subuenientem. petrum venienti christo occurrentem. In quibus omnibus miraculum expectauimus: mysterium requiramus. Quando enim possumus de diuinis operibus que legūtur intellectum alicuius mystice significationis exsculpere quasi de abstrusis fauorum cellis mella producimus. vel christi discipulos imitantes spicas manibus confricamus: vt ad latentia grana peruenīamus et in eis vitā inueniamus. Lectio. viii.

Trãslatio sancti benedicti. xj. Julij.

DEinde alia die sedit p̃fectus in foro martis: ⁊ iussit eam adduci cum filijs suis. Cui ⁊ dixit. Miserere filijs tuis iuuenibus bonis: ⁊ floꝛe p̃me iuuẽtutis floꝛẽtibus. Respõdit beata felicitas. Mia tua impietas est: et exhoꝛtatio tua crudelitas est. Et conuersa ad filios suos dixit. Videte filij celum et aspicite: ibi vos expectat chꝛist⁹ cum sanctis suis. Pugnate ꝓ animab⁹ vestris: et fideles vos in eius amoꝛẽ exhibete. Audiẽs hec publius: iussit eam alapis cedi. Tu autẽ dñe. Lectio iij.

TUnc conuocãs p̃fectus filios beate felicitatis. cepit cũ eis agere vt sacrificarẽt. Qui vidẽs eoꝛũ immobilẽ in fide chꝛisti constantiã: scriptis antomino innotuit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. ciani impugnãdi gratia: ⁊ suo eam dñio subiugandi. Vnde ⁊ inter cetera facinoꝛa sua. monasterium eximij patris benedicti depopulãs rebus omnibus: inhabitabile reddidit: sicut ante eisdem pater ꝓphetie spiritu cognouerat / atq; pnunciauerat. ablatis rebus omnibus. idem monasteriũ euersũ iri. Hac itaq; patrata euersione. et multis effluentibus annoꝛ curriculis. idem locus ad heremũ redact⁹. cepit esse ferarũ: qui p̃ius fuerat habitatio hominũ: vsq;quo regni francoꝛum gubernacula adeptus est clodoueus filius dagoberti. Lectio secunda.

PRefatus ergo rex cũ egregijs polleret moꝛibus. petitionibusq; iustis et seruitio dei aptis assensum p̃beret. interpellat⁹ est a bone memoꝛie leo-

bitatio est: ne ianis esset atq; tu ne habitatoribus: collegit ibidē ꝙ plures ad seruiendū dño sub norma regule viuere paratos. patrē; et abbatē his p̃fecit nomine nummolum. Lectio. iii.

QVi nūmulus gregis sibi cōmissi custodias optime seruās. et lectioni studiū dans: inter cetera repperit i libris beati gregorij. quomodo sanctus ac deo dilectissimus benedict⁹. agonis sui cursum in beneuentana consummauerit ꝓuincia. Recordās ergo nummulus. qa venerabilis pater bñdictus p̃dixerit illud monasteriū funditus euertendū. et quod ille spiritualib⁹ oculis: iste carneis patratum cōspiciebat. misit per reuelationē diuinā admonit⁹ ad p̃dictā ꝓuinciam vnū ex commilitonibus suis monachū. no

gratia. cōpererūtq; venerabilē aigulphū p̃ceptis sui abbatis obsequentem idem volens iter arripere. Cōmuni igitur decreto: ceptū iter simul statuūt pagere. Qui simul romā venientes. cum beati petri ecclesiā oraturi intrassēt: aigulphus omissa dilatione expeditioni operā dedit certās oc⁹ ꝓficere: quod sibi iniunctū fuerat sanctū mādatum. Tandēq; puenies ad locum castri quod vocatur casinum. expectabat euentum rei. orans illum qui se ad hoc opus destinauerat. vt nō inuacuum tantū iter cōsumi vellet: sed sicut ꝓmiserat thecā thesauri sui ei reuelare dignaret. Lectio. v.

CVm itaq; aigulphus huc illucq; circūspiciens oculorum orbes volueret sedul⁹ explo[illegible]: conspiciēs eum homo

puto me ocius negocio tuo finem imponere. quatin⁹ his ꝓ quibus laborē tanti itineris assumpsisti pactis: oyās remeare ad ꝓpria queas. Cum igit̄ vir dei aigulph⁹ porrantis senis verba audisset. Nulla inquit erit in munere dādo difficultas: si promissionis tue memor dicta factis recōpenses. Ad hec ille Cū inquit lucifuge noctis tempora ꝓpinquare ꝓsperaveris. nudo abeas axe. indefessus speculator adesto. Tu autē dñe. Lectio vj

AVmq; solitudinis huius locū aliquē lumine claritsimo radiare cōspexeris niuei mōtis instar: notato certissime locū. Nā ibi inueniendū est vnde tue cure finis imponat. Igitur venerabilis vir vbis senis fidē dans et desiderio ardens primo quietis somno stratu seautē retinentē magni pcij margaritas Prefatis autē pfixa erant notamina quor interius busta iacebāt. His sicut optauerat inuētis: patefacto a latere. cuacuatoq; locello: thesaurū inuentū vnius sportelle concluſit sinu. Quibus patratis oībus: improuise assunt socij. quos supra sermo ptulit a cenomānica vrbe pfectos. Tūc sibimet mutuo patefecere sui itineris causa. Je scilicet reuelatiōe diuina admoniti ad corp⁹ btē scholastice ierāt deferendū. Moraq; cū festinatione retrogradū iter arripientes: festinato simul regredi curabāt portātes quas inuenerāt dono diuino pciosissimas margaritas. Tu autem dñe.

℣. Cum vero fuerint. ix. lect. tūc legantur tres vltime lectiones de expositione ewāgelij. Nemo accē

et burgenilda: que fratrē soro-
ria affectione dilexit. Puer in-
ter candida anglorū pignora.
speciosus forma: et illustrāte su
perna gratia deo ⁊ hominibus
florebat etatula. Preuentus a
deo spiritu dilectionis ac beni-
gnitatis: multis carismatibus
gratiarū apparebat filius diui
ne adoptionis. Hunc euo paru-
ulū. sed animo ac pietate ma-
gnificū: in regē elegerat amor
sui populi iurta natalē p̄uii
legiū et testamētum patris ke-
nulphi. At quēdam leuo iuuo-
re et regnādi ābitiōe stimulata
insidiabat illi: vt herodias io-
hanni. vt helie iezabel. vt nabu
abel. Quē cum veneno nō pos
set extinguere: eius nutrimōiū et
curatorem intimo corde asce-
bertū: quia non est pernitiosior
pestis: q̄ familiaris inimicus.
bitur. Vbi vero silue approxi-
marūt/ tenell⁹ pulio somno p̄e
grauāte equo delabit: ibiq; re-
cubans securus malor totus so
poratur. Tunc cruētissimus nu
tricius p̄o cunis et lectulo fossā
parat: i qua eū citr obruat. l.ii.

Sanct⁹ puer kenelm⁹ post
q̄ expergiscēs consiliū p̄e
uenit lanistē: fertur prophetica
mente sapiētiā paruulis p̄stan-
te dño: dixisse. frustra hanc mol
litus es michi speluncā: non eni
hic vt cogitas/ sed remotiori lo-
co vbi deus p̄euidit occūbam.
Vnde certū dabit tibi signum
hec virga. nam virgā manu ge
stabat ⁊ terre affixerat. si modo
plātata frōdeat. Hec eo p̄onū-
ciante: statim radicata virga ce
pit frondescere. vnde adhuc in-
gens fraxinus ostenditur: que
in memoriā beati kenelmi cele-